

М О Т И В И към Присъда постановена по НОХД №69 /2024 г. на СлРС.

РП – Сливен е внесла обвинителен акт против подсъдимия Г.П.Г. престъпление по чл.151, ал.1 от НК

Производството се движи по реда на Глава 27 от НПК. Съдът след като изслуша становището на защитника и на самия подсъдим и след като установи, че неговите самопризнания се подкрепят от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, премина към процедурата по чл. 371, т.2 от НПК.

В с.з. представителят на РП-Сливен поддържа обвинението така, както е предявено, като го счита за доказано по безспорен начин. Предлага на подсъдимия да бъде наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца при условията на чл. 66, ал. 1 от НК да бъде отложено за изпитателен срок от три години.

В с.з. подсъдимия, редовно призован се явява лично и с назначения му в хода на досъдебното производство служебен защитник. Признава се за виновен и дава съгласието си делото да се разгледа по реда на глава 27 от НПК, в хипотезата на чл. 371, т.2 от НПК, а именно признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти. Процесуалния му представител моли за налагане на наказание „Лишаване от свобода“ при условията на чл. 55 от НК за срок от шест месеца, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК да бъде отложено с изпитателен срок от три години.

От събраните по делото доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Подс. Г.П.Г. бил пълнолетен и живеел е родителите си в с.Ч., общ.Сливен, ул.„Девети септември“ № 9. Семейството му се изхранвало, като извършвало сезонна работа в областта на селското стопанство в различни региони на страната.

Малолетната Ф.Я.Ю., родена на 03.08.2010 г. живеела в с. Лиляк, общ. Търговище, заедно със семейството си.

В началото на м. февруари 2023 г. свид. Ф.Я.Ю. била заедно с родителите си в с. Шуменци, обл. Силистра, където те работели като берачи на ягоди. Там тя се запознала с подс. Г.П.Г. от с.Ч., общ.Сливен, който работел на същото място. Двамата се сприятелили и започнали да се срещат тайно от родителите си. Чувствата им се задълбочили и решили да се оженят.

На 16.06.2023 г. вечерта, свид. Ф.Я.Ю. отново се срещнала с подс. Г.П.Г., като му предложила да избягат заедно, без да казват на никого и да отидат да живеят в дома му в с.Ч., Отначало Г.Г. не бил съгласен, но след продължително настояване от нейна страна, склонил и потеглили с

автомобила на брат си към с.Ч., като взели багаж от първа необходимост. На път за дома му, обв.Г.Г. узнал, че приятелката му била малолетна, но въпреки това продължил.

На 17.06.2023 г., около 04:00 ч. свид. Ф.Я.Ю. и Г.П.Г. пристигнали в жилището му, където били и неговите родители. Двамата разговаряли със свид. Д.Щ.С. - майка на обвиняемия, а баща му - свид. П.Г.С. спял. Обяснили й, че искали да се оженят и да живеят заедно, както и че избягали, защото се страхували да не ги разделят, но тя не била съгласна. Въпреки това, двамата млади останали и пренощували същата вечер в къщата, където по взаимно съгласие осъществили полов акт, който предварително били планирали. На следващият ден, споделили с бащата на подс. Ганчо Ганчев, който посъветвал малолетната незабавно да се върне при родителите си.

Свид. Ф.Я.Ю. и подс. Г.П.Г. останали няколко дена в дома му в с.Ч., след което отишли в с.Старо село, общ.Тутракан. Настанили се в сградата на бивша детска градина и подс. Ганчо Ганчев започнал работа в селското стопанство, без да знаят, че бащата на пострадалата е подал жалба в РУ гр.Тутракан .

На 23.06.2023 г. пострадалата и Г.Г. били открити в с.Старо село от полицейските служители, а именно от свидетелите И.И. и А.М.. С разписка от същата дата, свид. Ф.Ю. била предадена на баща й - свид. Александър Асенов.

Видно от амбулаторен лист № 000527 на 23.06.2023 г. бил извършен гинекологичен преглед на малолетната Ф.Ю., която се намирала в добро клинично здраве. На прегледа било установено, че малолетната имала старо хименално разкъсване на 15, 19 и 21 часа по циферблата, влагалище с нормални стени, зацапано е менструална кръв. Разкъсването на девствената ципа добре отговаряло да е получено по време на извършения сексуален акт, така както са изложени твърденията на подс. Ганчо Ганчев и свид.Ф.Ю..

За случая бил уведомен и Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - гр.Търговище, във връзка с това, родителите на детето Ф.Ю. били уведомени, че при необходимост можели да получат съдействие и социална услуга за консултиране и информиране на малолетната и нейното семейство.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на направените от подсъдимия самопризнания и събраните в хода на досъдебното производство гласни и писмени доказателства взети в тяхната съвкупност и поотделно, тъй като те са безпротиворечиви и се намират в отношение на пълно покриване и допълване.

Съдът кредитира показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели , приобщени по съответния процесуален ред, а именно свидетелите И.И. (л.16), Ф.Ю. (л.17-19), Александър Асенов (л.21),

Зюмбюла Йорданова (л.22-23), Дженка Стефанова (л.70-71), Петър Стефанов (л.72-73), А.М. (л.78-79), Мария Владимирова/л.85 от делото/

Съдът кредитира и обясненията на подсъдимия дадени от него в хода на досъдебното производство, като на основание чл. 372, ал. 4 от НПК ги приобщава към доказателствата по делото, тъй като подсъдимият признава вината си и изразява съгласие да не се събират доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът по реда на чл. 283 от НПК присъедини към доказателствата по делото и всички писмени материали, приложени към досъдебното производство, а именно амбулаторен лист (л.20), разписка (л.25), социален доклад (л.50-51); справка съдимост (л.103), характеристична справка (л.105), ДСМПИС (л.106).

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, съдът изведе следните правни изводи:

С деянието си подсъдимия Ганев е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 151 ал.1от НК, тъй като на 17.06.2023 г. в с.Ч., общ.Сливен, ул. „Девети септември“ № 9, се е съвкупил с ненавършилата 14 годишна възраст Ф.Я.Ю., родена на 03.08.2010 г. от с.Лиляк, общ.Търговище, ул.„Славянска“ № 11, като извършеното не съставлява престъпление по чл.152 от НК.

Безспорно е установено авторството на деянието и механизма на същото. Налице е извършено полово съвкупление от страна на подсъдимия с лице ненавършило 14-годишна възраст, а именно: Ф.Ю. родена на 03.08.2010г. Юлиянова е взела доброволно участие в половия акт като преди това е напуснала дома на родителите си и е заживяла с подсъдимия на съпружески начала . Предвид наличното съгласие от нейна страна посоченото по – горе престъпно деяние не съставлява престъпление по чл. 152 от НК от НК, въпреки което с действията си подсъдимия е ангажирал наказателната си отговорност по повдигнатото обвинение.

Подсъдимия е разбирал свойството и значението на извършеното деяние но е иска настъпването на обществено опасните им последици

Причини, мотиви и условия за извършване на престъплението съдът намира в ниската правна култура на подсъдимия , липса на морално-волеви задръжки и незачитане на правовия ред в РБ.

При определяне вида и размера на наказанието, което следва да наложи на подсъдимия за извършеното от него престъплението съдът се съобрази с всички индивидуализиращи вината обстоятелства, като отчете наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства, а именно – чисто съдебно минало, ниската възраст и добрите характеристични данни на подсъдимия, изразеното съжаление за извършеното и не на последно място ,че извършеното деяние макар обявено от закона за престъпно е извършено от подсъдимия със съгласието на пострадалата .

Съдът счита, че по отношение на подсъдимия не са налице отегчаващи вината обстоятелства.

Ръководен от тези изводи и като взе предвид целите на индивидуалната и генерална превенция, съдът сметна, че на подс.Ганев за извършеното от него престъпление следва да се наложи наказание при условията на чл. 58, ал.4 във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, а именно наказание **„ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“** за срок от **ШЕСТ МЕСЕЦА**, което на основание чл.66, ал.1 от НК да се отложи за изпитателен срок от **ТРИ ГОДИНИ** считано, от влизане в присъдата в сила.

Съдът прие така наложеното наказание за максимално справедливо и отговарящо в максимална степен, както на обществената опасност на деянието и извършителя, така и на целите и задачите на наказанието.

Ръководен от изложените съображения съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: